

НЕТЕ ДО ТАМО, КАМЪКЪТЪ Е ОТВАЛЕНЪ И ОТХВЪРЛЕНЪ; ГРЪБЪТЪ Е ОТВОРЕНЪ. И НАИСТИНА, ТЪ ДОЙДОУХЪ, ВИДѢУХЪ И НАЙДОУХЪ КАМЪКЪТЪ ОТВАЛЕНЪ, И ОТМѢСТЕНЪ ОТЪ ГРОБА. „И ВОЗЪРѢКШЕ ВЪ ДѢША, ІАКЪ ѠВАЛЕНЪ БѢ КАМЕНЬ.“ Ст 4. „НЪ КОЙ ГО Е ОТВАЛИЛЪ, КАТО Е БЫЛЪ ТОЛКОЗИ ТѢЖИКЪ: „БѢ ВО ВЕЛІЙ ЗѢЛЪ.“ Единъ Ангелъ, когото нарочно бѢ проводилъ Богъ отъ небето. Богъ проводилъ единъ Ангелъ, и отвалилъ камъкътъ отъ гробътъ, защото гледалъ доброто произволеніе на жениты. Когато челоуѣческото произволеніе е добро, сичко лесно направя Богъ. НѢка има на срѣдата камень, и мѣчнотіа; Богъ отнѣма всѣко препятствіе. Негли сѣщото може каза една грѣшна дѣша, коато сѣ кани да иде при Дѣховника, и мысли, и боисѣ: „ТѢЖКО МИ! Грѣхуеты ми сѣ тѢЖИКЪ КАМЕНЬ; Монте грѣхове прелѣуѣ презъ главата ми, като тѢЖИКЪ ТОВАРЪ НАТѢГНАУѣ ОТЪ ГОРѢ МИ; Цесл. 37, 4. КЪДѢ ОТВАМАЪ? КОЙ МОЖЕ МА ПРОСТИ, И ОТНѢ ТАГОТАТА МИ? „КТО ѠТВАЛИТЪ НАМЪ КАМЕНЬ?“ АЪЗ ТОЛКОЗИ ГОДИНЫ ЖИВѢУХЪ, ѠСТАРѢУХЪ ВЪ ВАДОДѢБИТЕТО, РАЗСЫПАУХЪ ИМОТЪТЪ, ИЗНѢРИУХЪ ЖИВОТЪТЪ СЪ ЕДНА РАЗВРАТЕНА ЖЕНА; ДЪЛГАТА ПРИКЪЧКА СТАНА НАВЪКЪ, НАВЪКЪТЪ СТАНА КАМЕНЬ ВЪ СЪРДЦЕТО МИ. „КТО ѠТВАЛИТЪ МИ КАМЕНЬ? АЪЗ НАПРАВИУХЪ ТОЛКОЗИ НЕПРАВДЫ, ТОЛКОЗИ УБИЙСТВА, ТОЛКОЗИ ГРАБИТЕЛСТВА; СРЕБРОЛЮБИТЕТО МИ Е НАТѢГНАЛО КАТО КАМЪКЪ ВЪ СЪВѢСТЬ-ТА МИ; КТО ѠТВАЛИТЪ МИ КАМЕНЬ? АЪЗ НЕ ѠСТАВИУХЪ НИ ЕДИНЪ ГРѢУХЪ, КОЙТО ДА НЕ СТОРИЖЪ, И НИКОГЫ НЕ СЪМЪ Сѣ ПОКАМАЪ; ПОСТОАНСТВОТО МИ ВЪ ЗЛОТО Ѣ ѠЖЕСТОЧИЛО КАТО КАМЪКЪ ДѢШАТА МИ, „КТО ѠТВАЛИТЪ МИ КАМЕНЬ?“ УВИ НА МЕНѢ! Грѣхуеты ми сѣ тѢЖИКЪ КАМЪКЪ, АЪЗ ИЗНЕМОЩѢУХЪ ВЪ ЗЛОТО, И НѢМАМАЪ СИЛА, И УБО, „КТО ѠТВАЛИТЪ МИ КАМЕНЬ?“ Ѡ! ДЪРЗАЙ ГРѢШНИЧЕ, СЛѢДВАЙ СИ ПЪТЪТЪ, ИДИ ТАМЪ ГДѢТО ТА ПРОВОЖДА БОГЪ, ПРИ ДѢХОВНІА ѠТЕЦЪ, ВЪРВИ СЪ ДЪРЗОСТЪ, И СКОРИЧКО, ПОДКАНА ТА БОЖЕСТВЕННЫЙ ЗЛАТОДЕТЪ: „ПРИКОСНИ Сѣ ТѢЧІЮ ПѢТІ ѠНОМЪ, І ШЕСТВІ Ѡ СКОРЪ:“ НЕ ДѢЙ ГДБИ ВРЕМЕ, ДА НЕ ТА ВЪЗВРАНИ НѢКОА РАБОТА. БОГЪ, КОЙТО ГЛѢДА ПРОИЗВОЛЕНІЕТО ТИ, ВДИГА ТАГОТАТА ТИ. ѠСКЪДЕНЪ ЛИ СИ ОТЪ ЕСТЕСТВЕННАТА СИЛА? ТЫ ИМАШЪ СИЛАТА НА БОЖІАТА БЛАГОДАТЬ, КОМТО ТИ ПОМАГА. И АЪЗ ТА УВѢРВАМАЪ ВЪ ИМАТО НА РАСПЪХІАТЪ ѠНЗИ ИИСУСА, ЧЕ ѠНЗИ КАМЪКЪ НА ГРѢХУЕТО ТИ, КОЙТО СТОЕШЕ НА СЪРДЦЕТО ТИ, НА СЪВѢСТЬ-ТА ТИ, НА ДѢШАТА ТИ, ПАДНЪ, ѠТМѢСТИ Сѣ, ѠТВАЛИ Сѣ, ВДИГНЪ Сѣ. „КАМЕНЬ ѠТВАЛЕНЪ БЫСТЬ.“ но кой го е отвалилъ? „Ѡ Е АГНЕЦЪ БОЖІЙ ВЪЗЕМААЙ ГРѢХЫ МІРА.“